

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/155/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112204534
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6112204534.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Údernícka č. 5, IČO: 36 613 843, proti odporkyni U. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. - N. H., R. č.X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Važecká č. 16, v konaní právne zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Svidník. Ul. Sovietskych hrdinov č.163/66, o zaplatenie 763,45 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu v Banskej Bystrici č.k. 14C/62/2012-120, zo dňa 05.06.2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti, v ktorej zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania potvrdzuje.

Odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd konanie vo veci zastavil. Rozhodol, že vracia navrhovateľovi časť kolkovými známkami zaplateného súdneho poplatku v sume 38,87 eur a požiadal Daňový úrad v Bratislave, aby uvedenú sumu vrátil navrhovateľovi po doručení právoplatného uznesenia. Navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na náhrade trov konania sumu 118,16 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igor Šafranka označený vo výrokovvej časti uznesenia do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania.

Okresný súd konanie zastavil podľa § 96 ods.1 O.s.p. a o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods.2 prvá veta O.s.p.. K späťvzatiu návrhu totiž došlo potom, keď navrhovateľ akceptoval námietku premlčania, ktorú voči uplatňovanému nároku vzniesol vedľajší účastník na strane odporkyne. Predmetný návrh bol podaný nedôvodne, ku späťvzatiu došlo v dôsledku procesného zavinenia navrhovateľa.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie navrhovateľ, a to do výroku o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Žiadal v tejto časti napadnuté uznesenie okresného súdu zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 19,12 eur s DPH. Uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím okresného súdu, ktorým priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, nakoľko má za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a

nehospodárnosti konania a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím ustanovenia § 150 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. V tejto súvislosti poukázal aj na právny názor vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/105/2012, 16Co/100/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/36/2012 a sp. zn. 13Co/35/2011 ako aj rozhodnutia Okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 13C/14/2012.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec prejednal podľa ustanovenia § 212 ods.1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. a napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods.1, 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. platí, že ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po preskúmaní odvolaní napadnutého uznesenia okresného súdu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd správne vo veci rozhodol. Okresný súd zaujal správny právny záver, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania, pretože k späťvzatiu návrhu došlo v dôsledku jeho procesného zavinenia, preto podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. mu vznikla povinnosť nahradiť tieto trovy konania.

Odvolací súd obranu navrhovateľa (aj po skúsenostiach v mnohých ďalších sporoch tohto účastníka) považuje za tendenčnú, účelovú, pričom poukazuje na porušenie práv navrhovateľa, avšak neakceptuje ustanovenie § 1 O.s.p., z ktorého vyplýva, že Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na ústup právam iných osôb.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní podsúva súdu argumenty spochybňujúce právo vedľajšieho účastníka na zastúpenie, naopak, navrhovateľ je sám zastúpený advokátom, je nepochybné, že uplatňuje premlčaný nárok a nebuť práve zastúpenia odporcu vedľajším účastníkom a advokátom, odporca by sa nedokázal brániť v danom spore, pričom by došlo k porušeniu zásady „rovnosti zbraní“.

Navrhovateľ sa domáha, aby pri rozhodovaní o trovách konania bolo aplikované ustanovenie § 150 O.s.p., avšak vo svojom podaní si zároveň uplatňuje trovy konania a právneho zastúpenia v odvolacom konaní, pričom je nepochybné, že zavinil zastavenie konania v dôsledku toho, že žaloval premlčanú pohľadávku a len v dôsledku právneho zastúpenia odporcu združením, resp. advokátom bol nútený zobrať návrh späť. Pokiaľ by súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi trovy konania a ešte by k tomu priznal trovy konania navrhovateľovi v odvolacom konaní, potom by súd konal v rozpore s Ústavou SR a Občianskym súdnym poriadkom, pretože by nebola zabezpečená spravodlivá ochrana práv na strane odporcu.

Ustanovenie § 150 ods.1 upravuje možnosť aplikácie tohto ustanovenia len z dôvodov hodných osobitného zreteľa, pričom musí ísť o výnimočný prípad.

Citované zákonné ustanovenie upravuje možnosť jeho použitia len z dôvodov hodných osobitného zreteľa, pričom musí ísť o výnimočný prípad. V danom prípade tomu tak nie je, práve naopak, vedľajšiemu účastníkovi vznikol zákonný nárok na náhradu trov konania. Ak navrhovateľ podal návrh na začatie konania voči odporkyňi, nič mu nebránilo, aby v konaní ďalej pokračoval, návrh nemusel zobrať späť.

Podľa ustanovenia § 24 O.s.p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí.

Podľa ustanovenia § 25 ods.1 O.s.p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta.

Argumentácia navrhovateľa o ne hospodárnosti a účelovosti zastúpenia vedľajšieho účastníka právne neobstojí. Pokiaľ poukazuje na to, že dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov, odvolací súd dodáva, že trovy konania vznikajú v spore bez toho, či účastníci to chcú alebo nie, výška trov záleží od zložitosti sporu, dĺžky konania a aktivity účastníkov dospieť k rýchlemu výsledku. Ak sa účastník môže dať v konaní zastupovať advokátom, potom je nezrozumiteľná námietka navrhovateľa, že ak sa vedľajší účastník dá zastúpiť, dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania, pretože v danom prípade nejde o navyšovanie trov, ale o vznik trov v dôsledku ústavného práva na zastupovanie. Z argumentácie navrhovateľa potom akoby vyplývalo, že navrhovateľ môže byť v konaní zastúpený, odporca by nemal byť, resp. nie dostatočne kvalifikovane, pretože tak navrhovateľovi v prípade neúspechu zbytočne narastajú trovy. Je zrejmé, že ide o neprijateľný záver v rozpore s Ústavou SR, ako aj Občianskym súdnym poriadkom. K úkonu príprava a prevzatie právneho zastúpenia odvolací súd dodáva, že nie je povinnosťou súdu bližšie preskúmať tento úkon, táto skutočnosť nijako nevyplýva z Občianskeho súdneho poriadku, pretože v prípade, ak sa účastník dá zastúpiť, logicky vzniká prvý úkon, pretože bez neho by ani k zastupovaniu nemohlo dôjsť a aj zástupcovi navrhovateľa musí byť zrejmé, čo takýto úkon v praxi predstavuje a je nadbytočné sa bližšie s ním zaoberať. Pri príprave a prevzatí nie je povinnosťou právneho zástupcu oboznamovať sa so spisovým materiálom, pretože na to nemá ani oprávnenie do doby, pokiaľ mu nie je riadne udelená plná moc účastníkom, čomu nepochybne predchádza vzájomné rokovanie, oboznamovanie sa s vecou a zhodnotenie možného ďalšieho postupu ako aj odhad možného úspechu alebo neúspechu vo veci, prípadne je daný priestor na zmierlivé vyriešenie sporov.

Vedľajší účastník vstúpil do konania na základe oznámenia, ktoré došlo okresnému súdu dňa 09.01.2012, kedy oznámil, že vstupuje do všetkých živých neskončených spotrebiteľských vecí, v ktorých vystupuje ako žalobca navrhovateľ. Dňa 03.04.2012 doručil okresnému súdu vyjadrenie, v ktorom vzniesol námietku premlčania a vyjadroval sa j ku zmluvnej pokute. Požiadaval súčasne o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami a žiadal priznať náhradu trov konania. Navrhovateľ ani odporkyňa nenamietali vstup vedľajšieho účastníka do konania, preto sa stal doručením oznámenia súdu, že vstupuje do konania jeho účastníkom podľa § 93 ods.2 O.s.p.. Súd o jeho vstupe do konania, resp. o jeho prípustnosti nemusel rozhodovať.

Keďže na strane odporkyne vystupoval vedľajší účastník, ktorý podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má rovnaké práva ako účastník, okrem práva uzavrieť zmier, bez jeho súhlasu vziať odvolanie späť a vo veci podal kvalifikované vyjadrenie, tento úkon nemožno považovať za neúčelný, keďže ako účastník konania má právo podať takéto vyjadrenie k veci, pričom podmienkou k takémuto úkonu nie je potreba oboznamovať sa so spisovým materiálom, pretože na podanie vyjadrenia, ako vyplýva z jeho obsahu, dostatočne postačoval návrh na začatie konania. Na základe uvedeného mohol argumentovať proti tvrdeniam navrhovateľa a vystupovať na obranu odporkyne. Okresný súd preto správne rozhodol, keď priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy konania tak, ako ich špecifikoval v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ustanovenia § 224 ods.1 O.s.p. a § 142 ods.1 O.s.p. v spojení s § 151 ods.1 O.s.p.. V odvolacom konaní bol vedľajší účastník v plnom rozsahu úspešný, nepodal však do rozhodnutia odvolacieho súdu vyjadrenie k odvolaniu, žiadne trovy mu v odvolacom konaní nevznikli, ako aj odporkyni, preto krajský súd vyslovil, že im trovy tohto konania nepriznáva.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.